

НА ЕВРОПЕЙЦИТЕ Е НУЖНА СИЛНА ЕВРОПА С ВОЛЯ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКА ПРОМЯНА

ДА ПОЛОЖИМ ОСНОВИТЕ НА ОБЩАТА ДЪРЖАВА: КАТО ЗАМЕНИМ 27 - ТЕ ЕВРОКОМИСАРСТВА СЪС 7 ЕВРОАГЕНЦИИ

Антон Антонов

Светът в който живеем не от „вчера“, е вече променен. Но Европа и европейците, продължават да живеят с илюзията, че „светът е плосък“ и всичко живо се върти около „Старата“ Европа. „Политиката на щрауса“, която упражняват не малко европолитици, не може да се справи с остриите национални, европейски и световни проблеми, тя ги задълбочава. Искаме или не, живеем във взаимно зависим глобален свят в условия на перманентни кризи . Днес няма „застраховани“ народи. Ескимосите в Гренландия, бушмените в Африка, индианците в Амазония, вече не живеят в своя си свят и тях ги засягат всички видове световни кризи, и техния скромни и чист свят се „пропуска“. Те и останалите – американци, европейци и азиатци, даже евреите и арабите, или ние всички заедно сме зависими, и здраво свързани един с друг. Само заедно можем да оцелеем, или заедно ще изчезнем.

ПРОБЛЕМИТЕ ДНЕС И В БЪДЕЩЕТО НА ЕС

Днес в Евросъюза е съсредоточен значителен човешки ресурс (над 500 милиона), както и голяма икономическа мощ, която стратегически и технологично е неконсолидирана. Технологиите на „въоръжение“ в западните части на Европа и „новия“ „Евроизток“ са отдалечени морално на поколения. Бързото изравняване на „стандартите“ развихри корупция. Културно-култовите и социални различия са видими, особено контрастно в западните части на Европа. Невижданото свободно придвижване на човешки маси в посока на Запад, изважда „вън от релсите“ подредения свят на „старите“ граждани на ЕС. И всички тези обективни и предсказуеми проблеми, вървят успоредно с глобалните проблеми и непредвидими кризи.

ДА НЕ ПРЕВРЪЩАМЕ „НАЦИОНАЛНИЯТ СУВЕРЕНИТЕТ“ В ЕВРОСЪЮЗА В „СВЕЩЕНА КРАВА“

Налага се, да се гледат реалностите „право в очите“. Европейският съюз от 1993 год., създаден с Договора от Маастрихт, не е Европейският съюз от 2011 год.

Независимо, че опазването на „националния суверенитет“ на страните-членки е един от фундаментите на политиката на Съюза, все пак „суверенитета“ не е „свещена крава“.

Заложените преди повече от 20 години идеи за бъдещето на Евросъюза, отразяват други реалности. Националната държава-членка, дори когато тя е голяма, богата и силна, днес се „задъхва“ в бюрократичните „окови“ на ЕС.

„Великите държави“ от Европа искат да останат „велики“ и днес, и не желаят да извървят пътя до край – ЕС да се превърне в единна държава. Държава на държавите! Глобализацията си иска своето. „Целите“ от 1945, не са актуални за Европа и Светът от 2011. Днешният „национален суверенитет“ за държавите в ЕС е просто едно понятие, наследено от миналото на международното право. Съвременното разбиране за „национален суверенитет“ на отделната съюзна държава е вече нещо друго.

Част от „изключителните права“ на всяка от обединените държави, несъмнено ще трябва да бъдат „отстъпени“ в полза на **евросуверенитета**. И това не бива да се разбира като „опит“ за разрушаване на „националната държава“. Тя, Държавата, ще трябва да делегира отделни „права“ в полза на „Общността от държави“, които са в стратегически сектори: външно-политически, отбранителен, енергийно-ресурсен, информационна сигурност и антитероризъм, финансово-икономически, суверенни права в морските и въздушни пространства.

ЕВРОИНТЕГРАЦИЯТА – ПРОЦЕС, КОЙТО ИЗИСКВА НОВ ТИП „ПОЛИТИЧЕСКА КЛАСА“

От една страна са, все по-нарастващия брой евроактове на Съюза, опитващи се да налагат общи „политики“, а от друга са държавите-членки, с неравни ресурси и все по-очертаващи се противостоящи цели. В ЕС днес наблюдаваме „нормативна инфлация“, която произвежда актове, които се прилагат механично и в крайна сметка не достигат реално до адресатите. *Едновременно с това по стратегически въпроси ЕС, няма ясни норми и правила, няма общи политики.* Необясним е фактът, че днес съюзните държави-членки се налага да се „спасяват“ сами от енергийната зависимост на външни държави. И всичко това, когато сме в условия на застъпващи се кризи. Така се блокира изпълнението на стратегически решения и се стопират полезни за Европа идеи.

Друг парадокс, прецедента „Гърция“. Общността реши да помогне на „заболялата“ държава, а това „заболяване“ не е от вчера и е известно, и на „пациента“, и на ЕС. Отговорността за днешната „гръцка криза“, следва да поемат преди всичко гръцките политици и гърците, които са ги допусkali до властта. Независимо от стотиците милиарди държавен дълг и нелогично необоснованите високи социални придобивки на гърците, днес наблюдаваме перманентни стихийни пролетарски вълнения, които парализират държавата, които и в частност влияят на съседна България. И още нещо, неконтролируемите граждански вълнения и анархо-терористични актове в „стара“ Гърция, а вече и във нея, ерозират вярата в Общността у гражданите на новоприетите в ЕС държави. Следващото действие там,

може да бъде - лява „революция“ на „народни“ маси, подстрекавани от вѳн, които просто не искат да работят. Какво ще прави тогава ЕС?

От една страна, ЕС налива стотици спасителни милиарди и европейците „стягат коланите“, а от друга Гърция провежда доста спорна от гледище на Общността вѳншно-икономическа политика. Всяка търпимост и толерантност все пак си има граници, защото всяка следваща хуманитарна крачка на ЕС би граничела с глупостта.

Като резултат от едновременното действие на „кризите“ в Европа, навлязохме в още една – кризата на еврото. Евроинституциите, поради заложената в тях субективистична философия и доза популизѳм, плус бюрократично-тромавата структура съчетана с недостатѳчна бюджетна осигуреност, изпаднаха в противоречие с глобалния пазар. ЕС днес се отѳждестява с еврото, а проблемите на държавите-членки, които са в остра криза, се „решават“ с много пари, каквито в бюджета на Съюза просто няма. Без ресурс на МВФ, страните от Еврозоната и даже от по-бедните вѳн от зоната, Гърция, Ирландия и другите са в „шах“, който бързо може да стане „мат“. Но това не прави еврото победител, то го изтощава, този „ход“ е временно решение. За сега, се крепи статуквото. *„Това което е нужно, е дългосрочна визия за европейската икономическа и политическа архитектура, а не краткосрочен отговор на капризите на пазара. Нужна е политическа класа, посветена на Европа, а не на преследването на един национален интерес за сметка на нечий чужд.“*(Джордѳж Ървин, професор в University of London).

В днешният свят, дългогодишните политически компромиси на властово равнище, дават сигнал за корупция и други нездравословни политически практики. Защо, например това трябва да плащат народите на Германия, Великобритания, Франция, редовия европейски данѳкоплатец, ние - бедните българи? Причините не са само в глобалната финансова криза, енергийния дисбаланс и а и в извѳнсъюзни обвѳрзаности на държави, компании и лидери.

ЛИДЕРСКИ ДЕФИЦИТ. ПОЛИТИКАТА НЕ Е ПРОФЕСИЯ , ТЯ Е МИСИЯ ЗА ЗНАЕЩИ

Евросъюзът днес тѳпче на едно място. Особено забележимо е това в условията на кризи – световна (финансово-икономическа)или енергийна, или и двете. Евроинституциите са неефективни и тромави, те не могат да сработят бързо поведението на Съюза в критичен момент, както и как точно да се излезе и продължи.

От години наблюдаваме и в Европа, остър лидерски „дефицит“за стратегически мислещи личности, готови да поемат отговорност в условия на локални и световни кризи. Има виждания, че причината за това е поколенческа, което не звучи сериозно. Днешните „лидери“ на Европа, независимо от това дали са родени преди 1980 или след това, изглеждат стерилни и преди всичко нямат волята да променят стереотипа на „удобната“ среда. Една обществена среда, дори да е прекрасна, когато е капсулирана,

губи перспективата, не създава лидери. В такава среда, обичайното усилие е да се поддържа „статуквото“. За голямата и отговорна политика днес, не е работещ стереотипа и на политика-шоумен, самовлюбения егоцентрик, или послушния партиец. Те е по-добре, да се насочат към евтини театри и да си изкарват сами хляба. Небходими са личности - знаещи, можещи, здравомислещи и реалисти.

Нашата обща „държава“ Европа има нужда от политици, водачи, които стоят здраво в националната си държава и Съюза, работят неуморно за изграждане на единен и силен ЕС, и достойно място на своите народи в него. Лидерската криза показва остра недостатъчност от политици с подготовка, зрялост, способност за поемане на отговорност и посветеност на стратегически мисии.

ЕС, НИКОГА ПРЕЗ 1947 БЕШЕ ЗАЛОЖЕН, ЧРЕЗ „ПЛАНЪТ МАРШАЛ“

Европа след Втората Световна война беше в руини и чрез „Планът Маршал“, САЩ спасяват европейците, като предоставят 13 млрд долара (от които 80% безвъзмездно, а останалите при най-изгодни за връщане условия) на 17 държави. Условието е, да се създаде Организация за европейско икономическо сътрудничество, общ митнически режим и свободен конкурентен пазар. Така се съживява и дава тласък за динамично развитие и се поставят основите за бъдеща обединена стопански и политически Европа. Държавните институции, които се изграждат стават двигател и посредник, който приема добри и справедливи закони в интерес на обществото. Шанс е даден и на тогавашната велика държава „СССР“, но тя избра други пътища, които доведоха до десетилетия – мизерия за нейния народ и „Студената война“.

„Статуквото“ от „1945“ днес е отживелица и запазването му пречи на европейската и световна перспектива. Трябва да се върви напред.

След десетилетия на възход, последните години Евросъюза видимо губи посоките заложи при зараждане идеята за общността и създаване на структурите си. Днес, забелязваме пропукване на европейския дух, когато става дума за общи политики - енергийна и други. И така е, дори при държави като Германия, Италия, Франция, Гърция, да не говорим за България и други, които са „от вчера“.

Очевидно е, че досегашната философия и структура върху които е изградена Общността затрудняват достигане на полезни резултати в съвременния променен свят. Особено фрапираща е организационната безпомощност в „изпълнителният“ сектор на Общността - Еврокомисията и еврокомисарствата. Привидно „справедливиият“ принцип – всяка държава-членка представена с „еврокомисар“ е погрешен, не е ефективен при реализиране на стратегически стъпки и управленски решения в условия на кризи.

Европарламентът е достатъчен терен за представителство на държавите на обективни и справедливи принципи, но за ЕК се налага *премоделиране* и

преструктуриране. В ЕК трябва да работят консенсусни и широко скроени представители на държавите, а не архаично(ляво-център-дясно) зависими „партийни“ кандидатури, които обичайно поставят първо, теснопартийния интерес, от тук и лобистки интереси, а едва след това интересите на своя народ, и на Европа. Не са един и два случаите, когато държавници от най-висок ранг в ЕС след приключване на мандата си в своята държава се превръщат в консултанти или високи мениджъри на чужди на ЕС компании и държави. Такъв „лобизъм“ е необясним и неприемлив.

НА ЕС ЛИПСВА УПРАВЛЕНСКИ СТРАТЕГИЧЕСКИ РЕАЛИЗЪМ И ПРАГМАТИЗЪМ

Консолидацията на общите цели и прагматичното преструктуриране на ЕС е неизбежна и задължителна крачка на страните – членки и то в близък план. *Вървим към „обща държава“.* Колкото по-бързо ЕС узрее за това, толкова по-добре за европейците.

Днес, еврокомисарите са 27, утре вероятно повече! Политическата и прагматична философия за формиране на един орган не трябва да си противоречат. *Представително-популисткия подход при структуриране на Комисията пречи на нейната оперативност и ефективност.*

ЕВРОПЕЕЦЪТ НЕ ЖЕЛАЕ ДА ПЛАЩА ЗА ТЕЖКА, МУДНА И НЕЕФЕКТИВНА БЮРОКРАЦИЯ

ЕК, преди всичко следва да е орган който има задача - да управлява ефективно и стегнато Общността в условия на перманентни кризи – енергийни, икономически и природни, както и да изпълнява средно и дългосрочно реалистични стратегии. И да предлага „политиките“, съгласувано с държавите-членки.

Заложената управленска философия не позволява това. Еврокомисарствата са просто едни скъпо струващи „координатори“. В сферата на изпълнителната дейност, на ЕС е нужна опростена структура и изпълнителни органи. Противно на това днес, ЕК реализира чисто политически, представителни задачи, които обичайно са конюктурни, защото са обвързани с партийни очаквания за следващ мандат и лобистки интриги. „Европейските „програми“, „пътеки“ и др. механизми нямат нужната ефективност и реализацията им поражда съмнения. *Не бива да се заблуждаваме, че корупцията е „патент“ само на страните-членки от Източна Европа.* Европейецът може и трябва да поиска сметка за парите, които дава за неефективната евроадминистрация.

НА ЕС ЛИПСВА ЯСНА И РАБОТЕЩА ЕНЕРГИЙНА(РЕСУРСНА) СТРАТЕГИЯ И ПОЛИТИКА

БЪЛГАРИЯ И ОСТАНАЛИТЕ ИЗТОЧНОЕВРОПЕЙСКИ ДЪРЖАВИ ЗАДЪЛБОЧАВАТ ЕНЕРГИЙНАТА СИ ЗАВИСИМОСТ ОТ РУСИЯ

Това се случва, поради приспания рефлекс за самозащита на ЕС. Енергийната зависимост неминуемо ще повлече и други обвързаности, които всяко затруднено

правителство лесно ще поеме. Гласовете на граждани на България и други държави, поддържащи това безпокойство не се чуват нито в София, нито в Брюксел, нито даже във Вашингтон. Тук не става дума за антируски тежнения и внушения, а за необходимост от перспективна яснота, накъде върви България и ЕС. *Ако си позволим да върнем „историческата лента“ 20-30 години назад, „НР България“ в качеството и на член на „Варшавския пакт и СИВ“ би ли се „заиграла“ в икономически „игри“ с НАТО и ЕИО? Даже и хипотетично, такава аналогия в „онова време“ звучи абсурдно. Такава „идея“ се е наказвала с лагери. В европейска България „тихо“ се изгражда партия-близък на управляващата партия в Русия, като евентуална управляваща алтернатива, след евентуален „разпад“ на ЕС!?*

Това са политическите реалности, на които изглежда никой действащ европейски орган и политик не обръща сериозно внимание? „Десните“ български политици в същото време се занимават „със себе си“.

ЗАВОАЛИРАНО НАПРЕЖЕНИЕ И НЕДОВЕРИЕ МЕЖДУ „ЗАПАДА“ И „ИЗТОКА“ В ЕС

Съществува и се наблюдава видимо напрежение между старите държави-членки на ЕС и новите от Източна Европа. От една страна, стратегическият политически ход на ЕС не само да покани, но и реално да приеме в Съюза, бившите социалистически страни е изключително премерена стъпка. Но от друга, не е съвсем така.

Скритите противоречия са в няколко направления. *Първо, значителна част от държавите от „Изтока“, с малки изключения, не притежаваха технологична и икономическа база за бърза съвместимост и хармонизация. Второ, диаметрално противоположни са трудово-социалната и политическа култура на народите, населяващи „запада“ и „изтока“ в ЕС. Третото по ред прикрито противоречие, което наблюдаваме и до днес е свързано с нерешения навреме и цялостно проблем с кадрите, слугуващи на бившите тоталитарно и еднолично управляващи партии. И по-важното беше, да се направи ясна законова диференциация, относно така наречените „номенклатурни(партийни)“ кадри, преди всичко, и служещите на тях репресивни кадри, доколкото последните имат криминални прояви. Това не беше направено в редица държави, включително в България. Така тези държави от „изтока“ са в известна степен непредвидими и противоречиви в свои позиции, когато и днес на възлови държавни позиции са настанени такива зависими „политици“ и чиновници. Демокрацията по „европейски“ си е демокрация, но тук става дума за друго. Уместно ли е в ЕС, да има табун от „Троянски коне“ на миналото, което винаги е било враждебно на демокрацията. Не едно стратегическо намерение на ЕС „зацикля“, поради съществуващата генетично кодирана „несъвместимост“, между ръководители от „запада“ и „изтока“. Този проблем, следва да се реши окончателно и то сега, защото нямаме право на „задан ход“.*

ДИЛЕМАТА НА РУСИЯ, ЗАЩО НЕ В НАТО?

Друга е темата „Къде се намира Русия“? Географски е едновременно в Европа и Азия, но културно-исторически, модерната руска (не съветска) държава традиционно здраво е свързана с Европа. Негласният и завоалирано лансиран днес, „царизъм“ и „аристократизъм“, исторически имат здрави европейски корени. Добре е да се знае, че минералните и енергийни ресурси на които разчита Русия в новото си „възраждане“ и „мощ“ са на привършване и в нейните земни недра. И още нещо, Русия отдавна изпусна контрола върху ресурсите на бившите си републики от Средна Азия. Към тях гледат и азиатските гиганти. Двуполусния модел от близкото историческо минало, когато силата се доказваше с броя на ядрените бойни глави и многобройни армии, показва своето безмислие със скоростното приключване на „световната социалистическа система“, без да „гръмне една пушка“. Днес, основен икономически партньор на ЕС е Китай, следват САЩ. За Русия остава за сега „монопола“ с нефта и газа, и то с наблюдавано снижение. ЕС търси нови енергийни алтернативи. Вероятно актуалните политики в Москва се замислят по темата „на къде“. „Енергийното манипулиране“ на ЕС от Русия, дава „заден ход“, все пак в Москва виждат, че ЕС е основен и то сериозен търговски партньор. Единоличния световен лидер днес САЩ, също има затруднения в балансирането на своята политика във вече променения Свят, но показва воля и действие в посока на хармонизиране стратегиите. ЕС и САЩ от една страна и Русия от друга, днес се оказва че са пред общи стратегически опасности и отговорности. Защо, евроатлантическата идея, да не продължи по на изток и включи довчерашия „враг“? Самата Русия, ако се обърне за истинско партньорство на Запад, и спести огромен военен бюджет, за да се „пази“ от несъществуващ „враг“, ще може най-после да нахрани народа си. Цивилизованият Свят, очаква Русия да се определи с оглед очакваните проблеми и предизвикателства пред Човечеството и планетата, и то в близък план.

ЕВРОСЪЮЗЪТ ПО КОЙ ПЪТ – ЕВРОАТЛАНТИЧЕСКИ ИЛИ ЕВРАЗИЙСКИ

Преди да предстим прагматичните си идеи за реструктуриране, трябва да си отговорим на въпроса - променена ли геополитическата философия на Съюза от времето на Римския договор. Без този отговор, не можем да правим сериозни стратегически стъпки за реформа и усъвършенстване структурите на ЕС. Тази дилема съществува, днес е „зад кадър“, но в близко бъдеще, европейците ще трябва да си отговорят. Евроатлантическият дух, доказва силата си, защото беше заложено прагматично на бъдещето. Днес, пред нас е Новото бъдеще, което трябва да предвидим, и отново да „заложим“ на него.

ЕС ДА ИЗЛЕЗЕ НА СВЕТОВНАТА СЦЕНА КАТО СИЛЕН ГЛОБАЛЕН ИГРАЧ

От изключително значение за бъдещето на Съюза е по-бързото му отърсване от вътрешните проблеми и фокусиране върху политиките на глобалните и важни регионални организации. Приоритетите следва да бъдат насочени към ООН и неговите специализирани организации, така също към редица съществуващи и с важно стратегическо значение европейски организации, като Организацията за черноморско икономическо сътрудничество (ОЧИС), Дунавската комисия и др. Необходима е, европейска консолидация на съюзите и договореностите. На качествено ново равнище следва да се издигнат отношенията с евроатлантическите партньори – САЩ и Канада. Особено активно и консолидирано трябва да е действието на представителите на ЕС в глобалните финансови институции - Международния валутен фонд, Групата на 20 – те (Г-20), където ЕС е представен с четири държави-членки, плюс самата организация. ЕС да задълбочи контактите си с Латинска Америка, АСЕАН и др. континентални регионални организации по глобалните проблеми на планетата. Участието на ЕС на международните форуми не трябва да е формално, а активно и експертно и стратегически подготвено. Днес, Европа има сериозен, но застаряващ човешки потенциал и почти никакви минерални и енергийни собствени източници.

ДА ПРОМЕНИМ ЕС ПРАГМАТИЧНО С ОГЛЕД КРИЗАТА И БЪДЕЩЕТО

ЕС днес, представлява съюз от държави, които са обединени около определени в близкото минало, стратегически цели. Но ЕС, не е държава, не е даже федерация или конфедерация. Днешното структуриране на Евросъюза, представлява една „схема“ направена преди десетилетия, консолидирана преди всичко от съществуването на Североатлантическия пакт (НАТО). С последните две „вълни“ на присъединили се държави, картината е доста променена, консолидацията не е така ярка и ефективна. За съжаление, днес в ЕС са събрани под една „шапка“, доста неравни участници, въпреки декларираното равенство. Успоредно с това, ръководните органи на Съюзът, активно се бюрократизираха и размножиха с увеличения брой държави-членки. Числеността на ръководните и обслужващите институции в Брюксел вървят неспирно „нагоре“. Очевидна е спешната необходимост, от трезви прагматични идеи за промяна и свиване на разходите. В тази връзка, си позволяваме да предложим едно моделно виждане за съсредоточаване на ресурси в значително по малко работни институции, клонирани в държавите-членки, чрез изграждане на 7 Европейски Агенции, по един изпитан „модел“ от американския континент. С този модел, вместо многобройните и нелогично систематизирани „еврокомисарства“, днес на брой 27, ще ги намалим на 7 и то ефективни и работещи, със свои звена във всяка държава-членка. Универсалния организационен принцип, ще консолидира и поевтини не само съюзните институции, но и националните.

Е В Р О А Г Е Н Ц И Я „БРЕГОВА ОХРАНА“

Изборът на точно тази „евроагенция“ за моделно представяне, не е случаен. Моделът е успешно изпитан и се прилага успешно повече от два века (4 август 1790) в САЩ. Американската „Брегова Охрана“ (*US Coast Guard*) е структура, която е развила своите функции през един продължителен период и днес е един от стълбовете на американската държава и безопасността в широк смисъл. САЩ са разположени между два океана – Тихи и Атлантически, а бреговете и се мият и от водите на Мексиканския залив, на север Великите езера, а територията се преполовява от Мисисипи.

Европа от своя страна е почти изцяло оградена с океани и морета – Атлантически, Северен Ледовит океани, Северно, Балтийско, Средиземно, Адриатическо и Черно море. Дунав пресича почти целия континент и свързва, чрез Рейн и Майн, Черно море и Атлантическия океан. Предлагайки „моделът“ за охрана на морските граници и пространства на ЕАБО, не смятаме че той трябва да следва буквално първообраза. Европейските морски държава са родоначалници на корабоплаването в съвременния смисъл. Независимо, от интеграционните принципи залегнали в документите на Обединена Европа, когато става въпрос за безопасност на корабоплаването и многоаспектна външна сигурност ние всички страни – членки водим своя и доста некоординирана политика. В тази връзка липсва прагматична хармонизация, организационна връзка и обща правна основа на тази стратегическа дейност в отделните държави-членки. И то при положение, че прилежащите морски пространства към страните на ЕС са и негова външна граница. И всичко това в условията на тежка икономическа криза и верижни активности на международния тероризъм.

МОДЕЛЪТ - ЕВРОАГЕНЦИЯ "БРЕГОВА ОХРАНА"

Функционални направления: Безопасност на корабоплаването, пристанищата и бреговата ивица, навигационно осигуряване, търсене и спасяване, емигрантски филтър и митнически контрол, противодействие на наркотрафика и международния тероризъм, защита на природните морски ресурси, гранична сигурност и отбранителна способност.

Структура: Евроагенция "Брегова охрана", организирана централизирано(и базирана, примерно във Великобритания) и с национални агенции на принципа на централизма, координацията и обективизирано разпределение на човешкия и материален ресурс за контрол, осигуряване и ефективна охрана на морските пространства под юрисдикцията на държавите-членки на ЕС.

Териториална компетентност: ЕА „Брегова охрана“ действа във всички прилежащи морски пространства и международни реки, които са под националната юрисдикция на всяка държава-членка на ЕС, която има излаз на море и река(международна). Националните звена на ЕАБО действат по изпълнение на оперативните си мисии под

общо командване в рамките на своята компетентност и съвместно(оперативно) с прилежащи или близкостоящи държави-членки на ЕС.

Стратегическите цели на ЕАБО се реализират, чрез Мисии: Морска безопасност, Митнически режим, Предотвратяване на наркотрафика, Гранична и Антитерористична сигурност, Защита и опазване на морската среда.

С този модел на ЕАБО ще се поставят основи са модерно и ефективно структуриране на един стратегически сектор , както и ще се спомогне решаване на проблеми свързани с европейската сигурност (национална и съюзна), митнически, военни и проблеми свързани с наркотрафика и др. Така ще се консолидират и намалят бюджетните разходи на държавите-членки. Координацията, контрола и ефективността на разпръснатите днес дейности в различни институции, ще бъдат събрани в една. Първо, в националните държави, второ в ЕС като цяло.

Моделът „ЕАБО“ може да се използва и при структурирането на другите „евроагенции“, които предлагаме, естествено съобразени с особеностите и спецификата на дейностите, които следва да бъдат регулярни и управлявани.

Е В Р О А Г Е Н Ц И Я „ И К О Н О М И К А И Ф И Н А Н С И ”

Да ръководи дейността на ЕС в тази сфера и осъществява контакти и работи с ООН и неговите организации, глобалните финансови институции и важни регионални икономически структури и формира политиката и разработва моделите за планиране, както и правни рамки за хармонизиране на евроикономиките и взаимодействие в нормален режим, и в условия на „кризи“. Агенцията съвместно със звената си в държавите-членки изработва превантивни финансови механизми и инструменти за предотвратяване сериозни трусове в икономиките при кризисни обстоятелства.

Е В Р О А Г Е Н Ц И Я „ Е Н Е Р Г И Й Н А , Р Е С У Р С Н А И Е К О П О Л И Т И К А ”

С оглед, състоянието на ресурсните реалности (перманентен недостиг) в ЕС и необходимостта от опазване на здравия екологичен статус в Европа и планетата, ръководи в сектора си ЕС и разработва стратегии, правни модели и единни практики за страните – членки и взаимодействие в тази връзка с ООН и други регионални континентални институции. Агенцията и нейните звена в отделните държави, провеждат координирана политика свързана с научна и развойна дейност по усвояване на ресурси и нов тип чисти енергии, както и по отношение търговските споразумения на Съюза с чужди държави и компании.

Е В Р О А Г Е Н Ц И Я „ В Ъ Н Ш Н А П О Л И Т И К А , И Н Т Е Г Р А Ц И Я И М Е Ж Д У К О Н Т И Н Е Н Т А Л Н О С Ъ Т Р У Д Н И Ч Е С Т В О ”

Ръководи и разработва единни политики свързани с перспективата на развитие, усъвършенстване и разширяване на Съюза, както и по предотвратяване на кризи, и хармонизиране на външнополитическите и външноикономически връзки на страните-членки с останалия свят - от Азия, Латинска Америка, Африка и др. Да се издигне като приоритет работата с универсалните и регионални международни организации в Европа и света.

Е В Р О А Г Е Н Ц И Я „ У П Р А В Л Е Н И Е Н А К Р И З И , А Н Т И Т Е Р О Р И З Ъ М И О Т Б Р А Н А ”

Агенция, която изпълнява функциите на ръководещ, разработващ и координиращ Щаб за действие и сближаване на практиките и правните системи на отделните държави във връзка с обща за Съюза и отделната държава външни опасности, както и за готовност за помощ и действие при криза в която и да е точка на планетата при планетарни и космически бедствия.

Е В Р О А Г Е Н Ц И Я „ О П А З В А Н Е Г Е Н Е Т И Ч Н И Я Р Е С У Р С , Б И О Л О Г И Ч Н О Т О Р А З Н О О Б Р А З И Е И Ч О В Е К А ”

В тясно взаимодействие с елитните европейски университети и научни центрове, както и такива в други континентални региони, да разработва дългосрочни стратегии, международни конвенции и краткосрочни програми за действие и управление на процесите свързани с опазване природата и човека. Съвместно своите регионалните национални звена, както и сродни планетарни институции да провежда превантивна политика за опазване на човека и природата.

Е В Р О А Г Е Н Ц И Я „ Д У Х О В Н А И К У Л Т У Р Н А С Ф Е Р А ”

Европа е родина на граждани от различни народи с християнска и други вероизповедания и в тази връзка, исторически сложила се многообразна духовна култура. Светското начало, следва да е водещо и основополагащо, както за днешните граждани на ЕС, така и при личностната интеграция на кандидатите за граждани в отделните държави-членки на ЕС. Агенцията следва да работи за утвърждаване на търпимостта, хармонизиране на различията и насочването на духовната енергия в полза на Европа и Човечеството. *Хората имат едно бъдеще, да живеят заедно в хармония със Земята.*

Е В Р О Ц Е Н Т Ъ Р „ А Н А Л И З И И С Т Р А Т Е Г И И ”

Центърът, следва да се изгради като база, създаваща основни информационно-аналитични и дългосрочни стратегии, разработваща практически модели, за действие и решаване на бъдещи и текущи европейски и засягащи ЕС глобални проблеми, включително и при условия на природни катаклизми, както и да предлага алтернативни сценарии за бъдещето.

***

Несъмнено, споделената тук идея ще срещне противници от обективна и субективна гледна точка. Първоначално идеята беше, да се предложи технократски „модел“ за пестене средства на европейския данъкоплатец в раздиращия се от кризи Свят. Да се консолидира и рязко да се намали бюджета на ЕС, както и на държавите-членки.

След което „идеята“ беше положена върху една по-глобална, но по-прагматична философия, каквото е и времето в което живеем. Факт е, че живеем във времена на застъпващи се кризи, времена на налагащи се промени, независимо от това дали ни харесва да се променяме, или не. А и е необходимо, да поемем отговорността за полезното действие точно тогава, когато трябва, за днешните европейци и бъдещите поколения, не само в Европа.

Защо, тази крачка да не направи „стара“ Европа? Светът е променен. Налага се да излезем от националните си „черупки“, от остарелите представи за „общност“, нищо не трябва да е за сметка на „другия“. Добрият ход е, да сме заедно, за да устоим на предизвикателствата . И ние, европейците и всички останали хора на Земята. Бог е един!

Януари, 2011г.